

слабо, като потръкамы червентъ востъжъ или другъ нѣкожъ смола. *ib. p. 77.* Тя дѣтца и отъ желѣзо ако да бѣжъ, все пакъ щехъ да ся стро-
пять въ рацѣ-тѣ имъ отъ неправилно-то постѣяние съ тѣхъ. *ib. 1870*
p. 88. Ако ли болѣсть-та отива назлѣ, то трѣбва тутакси да повика-
лѣкаря. *ib. p. 190.* А това гдѣто едно нѣщо ни недостигнало, а пакъ
отъ друго ако и да артисало, а то залудо пропаднало. *ib. 1871 p. 154.*
Па и малцина не знаятъ за тази исторія тъй точно, като мене, ако
и да помнятъ тукашни-тѣ жители и да ся изумяватъ кога попиташи
за Ерминия. *ib. 1875 p. 129.* Униатско-то солунско движение бѣ из-
викано отъ русенский-тъ попа Нила, ако и наши-тѣ единакръвни бра-
тия Македонци, да не го постѣдваха за дълго време, зашто-то узнаха
твърдѣ скоро неговитѣ зли намерения. *ib. 1876 p. 9.*

Акшамъ* (*akhsham, s. t. 1. Soir. 2. Nuit. Akhshām namāst!*
Quatrième prière, faite vingt minutes après le coucher du soleil) с. м. —
вечерь: Дотекла е Струма вода вечерть акшамъ. *Ч. 352.*

Акала* (*ukl, ukul, s. a. Tout ce qui se mange*) с. ж. —много-
деніе: И тогасъ да видишь на другый день сеярь: единъ ся оплаква,
че го болѣло глава отъ акала му, а другъ охка, че го втрѣсло откамъ
кесіжъ-тъ му. *Д. Д. 1872 p. 263.*

Ала Але Али Аль Аладемъ — *союзъ* но, однако: Ала отгдѣ
да ни свѣтне тая божія свѣтлина? *Д. Д. 1871 p. 159.* Да му ся повиши
заплата-та съ 2000 гр., ала ако даде отъ тоя вышѣкъ половина-тъ
нему! *ib. p. 244.* Але мащиха не е сѣща майка. *Р. 2.* Въсѣдникъ ще
дойде да призема Цариградъ, але има да го воспре челякъ-атъ. *ib. 5*
Але въ книгохранилище-то помежду пшеница-тъ намирахъ ся и плѣ-
вель. *ib. 108.* Сѣ подсмеваъ Янула добаръ юнакъ. И имъ велѣтъ
„ай да сѣ обидамъ, Аль сумъ юнакъ за да ве прескочамъ“. *М. 96.*
Личба личить млада Марко-ица: „Да слушайте Солунски гражани!“
Пищитѣ тога страшенъ делибаша: „Аль слушате, Солунски гражани!“
ib. 101. Слѣнце Стояну думаше:—А сѣмъ ти видялъ прилика, Ала е
твърде далеко, Презъ Дунавъ дури во Влашко: Ала е младо годено,
Въ неделя му е свадба-та. *ib. 119.* Сига диветъ гудина, Кѣкво сѣ,
бабо, уженихъ, Хубавъ челядъ дубивамъ—Ялъ ми челядъ ни трае.
Ч. 301. Девет сѣ цѣли годинки От както сме са женили, Ала си рожба
немаме. *Д. 16, 13—15.* Стигнало и артисало (*имани-то*), Ала хаири
щѣ правя. *ib. 19, 38—39.* Ние си всичко събрахми... Ала си, либе,
немами Ситни дребни дѣтчица, Ни мъжко, либе, ни женско. *ib. 35; 4.*
6—8. Залибил Стоян Борянка, Ала го неще Борянка. *ib. 43; 1. 3.*
Ази съм тебе хвалила И пакъ щехъ те похвали, Ала съм чула тѣзъ дума.